

Kronika městečka Budišova

Výpisky XI

Příloha Budišovského zpravodaje 2/2019

28. 6. 2019

Kronika městečka Budišova XI

Rok 1993

Rozdělení Československa

Dne 25. listopadu rozhodlo Federální shromáždění po předcházejícím vleklém státoprávním jednání překvapivě hladce o zániku Československa k 31. prosinci 1992.

O tři dny později schválil český parlament ústavu samostatného českého státu. Do jeho čela byl zvolen a prezidentem se stal Václav Havel. Od 1. 1. 1993 se na mapě Evropy objevily dva samostatné státy: Česká a Slovenská republika.

V průběhu roku 1993 dochází ke vzniku samostatných měn obou států, vytyčování společné hranice a majetkoprávních vypořádání, které není ještě do konce roku 1993 dořešeno.

Naši obce se rozdělení dotklo jen vzdáleně, a to především vzájemného obchodování místního zemědělského družstva se Slovenskou republikou, vyřizování Českého občanství lidí, jež se narodili na Slovensku a nyní mají trvalé bydliště v Budišově, a v neposlední řadě všech těch, kdo cestovali na Slovensko. Při překračování hranice na nově vzniklých hraničních přechodech již byl potřeba cestovní pas.

Sňatky

V obřadní síni obecního úřadu v Budišově byli oddáni dvojí manželé a v kostele Nanebevzetí P. Marie proběhly čtyři sňatky.

Příznání k dani z nemovitostí

Od jara 1993 dochází podle zákona č. 338/1912 Sb. o dani z nemovitostí k „Příznání k dani z nemovitostí na rok 1993“. „Příznání“ nahrazuje dřívější daň z nemovitostí, která se platila na základě určené částky. Nově zavedené Příznání k dani z nemovitostí byli poplatníci povinni odevzdat na Finančním úřadě v Třebíči do 15. května 1993.

Pro zajímavost výsledné sazby daně (sazba byla vypočítána na základě počtu obyvatel a dalších ukazatelů) pro katastrální území Budišov:

zastavěná plocha a nádvoří	0,10 Kč/m ²
obytný dům (bez poschodí)	1,40 Kč/m ²
stodoly a kůlny	1,40 Kč/m ²
garáže (oddělené od obytného domu)	4,00 Kč/m ²
zahrady	0,03 Kč/m ²
les	0,01 Kč/m ²
rybník	3,00 Kč/m ²

Pro poplatníky vznikaly mnohdy problémy s plošným vyměřením daných lokalit.

Úmrtí P. Jana Slabého

V posledním únorovém týdnu zemřel P. Jan Slabý. Narodil se 25. ledna 1913 v Přerově. Gymnázium navštěvoval v Břeclavi. Do brněnského semináře vstoupil 1. října 1931 a po jeho úspěšném absolvování byl 5. července 1936 vysvěcen na kněze.

Prvním jeho působištěm byly Ivančice. Působil zde jako kaplan pod vedením P. Adolfa Tesaře, později umučeného za války. V Ivančicích byl P. Jan Slabý ustanoven farářem 1. ledna 1943. Od roku 1947 až do r. 1953, za jeho působení, zde dochází k dalekosáhlé opravě farního kostela. Z Ivančic odchází 1. srpna 1962 a jeho dalším působištěm byly Tuřany a Tasovice a od 4. října 1962 nastupuje jako farář v Urbanově u Telče. Zde během svého desetiletého působení se vedle pastorační práce staral i o opravu kostela.

K nám do Budišova přichází 17. února 1972. Již od samého začátku, tak jako i v dřívějších působištích, pracuje při obnově a opravách svěřených objektů. Rozsáhlá rekonstrukce kostela Nanebevzetí P. Marie a sv. Gotharda v Budišově byla ukončena v roce 1983. Při rekonstrukčních pracích postupoval P. Jan Slabý s rozvahou a velkou citlivostí, jako spolupracovníky si vybíral přední a renomované odborníky. Při zachování funkčnosti přihlížel na prvním místě k estetickým hodnotám.

P. Jan Slabý uprostřed s kyticí

Velkou péčí věnoval dětem, ve kterých viděl budoucnost farnosti. Po listopadu 1989 založil jeden ze dvou vzniknuvších skautských oddílů v Budišově a pěvecký sbor z dětí a mladých lidí. Jejich zpěv provázal mši svatě i po jeho odchodu.

Jako farář začal vydávat Ivančický farní věstník, ve kterém bylo vše, co se týkalo Ivančic a jejich duchovního života. V této činnosti pokračoval i v Budišově. K velikonočním svátkům a vánocům vydával příležitostné tisky, ve kterých byly úryvky z Bible i zamyšlení k tomu určitému období. Zajímal se o historii Budišova a okolí. Získané informace z farních i jiných kronik publikoval v regionálních novinách a časopisech.

Z práce jej vytrhla nemoc. I během ní, z nemocnice, se zajímal o veškeré dění ve farnosti a na dálku řídil její chod. Svoji životní pouť ukončil 21. února 1993 v klášteře sester boromejek na Hradišti ve Znojmě. Po zádušních mších v Budišově a Velkém Meziříčí byl pohřben do rodinného hrobu ve Velkém Meziříčí.

Nový duch, který přišel do naší farnosti s jeho příchodem, přetrvává i po jeho odchodu na věčnost. Jeho působení mezi námi – to byl kus poctivé a obětavé práce. Ve své poslední vůli má tuto myšlenku: Mnoho je možností, cesta opravdového štěstí je jednoduchá, ale je třeba ji najít a vytrvat v dobrých předsevzetích.

Školní rok 1992/93

Ve školním roce 1993 je na základní škole 16 tříd a 22 učitelů, žáků je 336. V provozu je školní družina se dvěma vychovatelkami.

Noví učitelé: Jana Robšová – absolventka, učí český jazyk a dějepis (odchází koncem školního roku); Miroslav Konečný (návrat z vojenské základní služby), učí na 1. stupni; Ivana Hošková, vrací se z mateřské dovolené. Pokud je třeba, zastupuje paní učitelka Pospíšilová.

Nové prodejny

K přemístění prodejny textilu, vedoucí paní Antonie Brestovské, z prostor bývalé spořitelny do obchodu u Kazdů, dochází 9. srpna. Prodejna je v pronájmu.

V tomto roce otevřela ve svém domě pod školou prodejnu smíšeného zboží.

Vedle restaurace U Kazdů spatřila světlo světa „Kuchyňka“ paní Jarky Manové. Ve stavební buňce, kde se Kuchyňka nachází, lze sehnat potřebné věci pro hospodyňky, květináče, konve na zalévání zahrádky, pletivo atd.

Svoji činnost zahájilo Pekařství u Ležáků. Jejich hlavním sortimentem je chléb a houskové pečivo. Svými výrobky zásobují prodejny v Budišově a okolních vesnicích.

K 10. výročí rekonstrukce kostela vydal Farní úřad v Budišově publikaci „10 let od ukončení rekonstrukce kostela Nanebevzetí P. Marie a sv. Gotharda“. Sestavil ji Karel Pavlíček a k vydání připravil Ladislav Dokulil. Náklad byl 400 výtisků a jeho cena byla 20 Kč za kus.

Buňky OPMH

V dubnu 1993 proběhla veřejná dražba buněk OPMH stojících naproti Pavlasových. Vydražila je firma Intera Valešovice Ing. arch. Zdirad Koudelka. V červenci začala firma s jejich demontáží a poslední z buněk byla odvezena v říjnu 1993. Kadeřnictví a holičství, které se nacházelo v prostorách buněk, přesídlilo do objektu mateřské školy. Živnost provozuje Pavlína Mikysková, která dojíždí z Třebíče. Do objektu školky se přestěhovala i pobočka spořitelny.

Výroba krmných směsí

K veřejné dražbě došlo i u Výrobní krmných směsí a skladu „Panska“, objektů u nádraží a zámku. Vydražila je firma SAK spol. s r. o., Žerotínovo náměstí 1 v Třebíči.

Lihovar

V současné době je lihovar v ekonomickém pronájmu. Nájemcem je Jiří Havlík, bývalý vedoucí lihovaru v Budišově. Předpoklad je privatizace lihovaru na základě zpracovaného privatizačního projektu.

Výpovědi

V rámci restitucí byl navrácen objekt zemědělské usedlosti č. p. 51 bývalým majitelům – p. Františku Káfuňkovi a jeho sestře Jarmile Káfuňkové. Obec dostala z těchto prostorů výpověď. V té době se zde nacházela provozovna elektro, a její pracovník Ladislav Krčál zde ukončil činnost k 30. listopadu. Náhradní prostory se nezřizovaly, jelikož Pan Krčál odešel do důchodu.

Výpověď obdržel i Svaz zahrádkářů, který zde měl zřízenou moštárnu ovoce.

Památky

Sloup Nejsvětější Trojice

Ve spolupráci s referátem kultury Okresního úřadu v Třebíči a Památkového úřadu Brno se obci podařilo zajistit finanční prostředky na zahájení restauračních prací sousoší Nejsvětější Trojice se sochami svatého Jana Nepomuckého svatého Josefa, které stojí vedle sloupu, a v neposlední řadě i na Sousoší sv. Václava. Restauráční práce byly nezbytné, jelikož stav památek je havarijní.

Byla uzavřena Smlouva o dílo s akadem. sochařem Martinem Kovaříkem ze Svatky na obnovu sousoší sv. Trojice. V prosinci 1993 byla plánována demontáž balustrády se čtyřmi sochami stojícími v jejich rozích. Sochy budou převezeny do ateliéru ve Svatce. Celá práce na sousoší je plánovaná na tři roky. Pro rok 1993 je Okresním úřadem v Třebíči uvolněna finanční částka 50 000 Kč. Odhad na celou opravu je 260 000 Kč.

Sousoší sv. Václava

Restauraci sousoší sv. Václava bude provádět Akademie výtvarných umění Praha pod vedením akadem. sochaře doc. Petra Siebla. V měsíci prosinci byl proveden průzkum a navržena koncepce restaurování sousoší.

Sloup Nejsvětější Trojice

Sousoší sv. Václava

Odešli

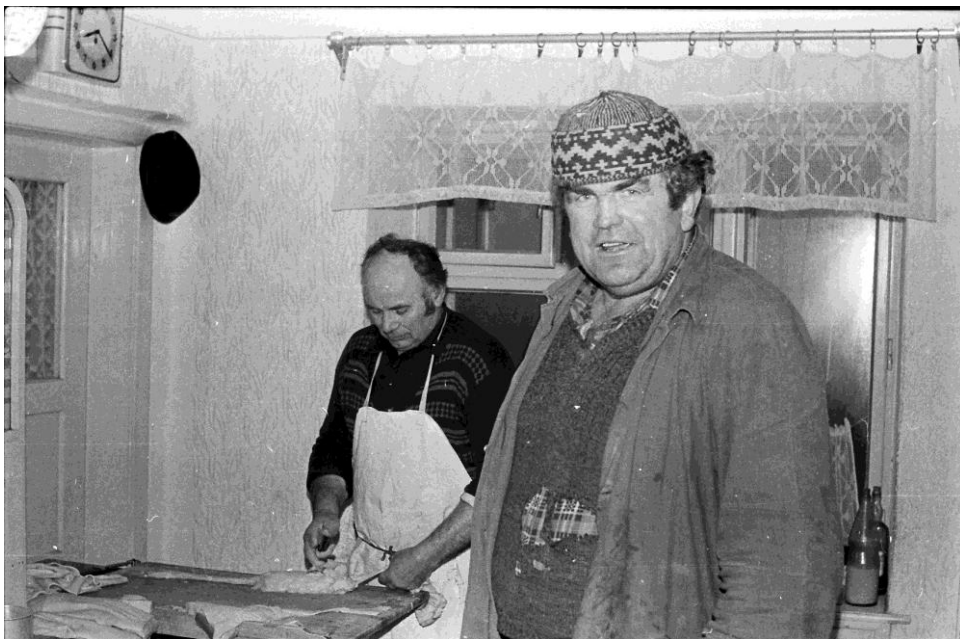
Profesor Josef Šoukal

Počátkem září zemřel profesor Josef Šoukal. Narodil se 27. 2. 1912 v Bochovicích. Studoval na gymnáziu v Třebíči a dále na právnické fakultě v Brně. Od roku 1940 se přistěhoval do Budišova. Zpočátku pracoval v ČSD Brno jako právník, poté vyučuje na obchodní akademii v Třebíči. V 70. letech přešel na školu stejného zaměření do Velkého Meziříčí.

Vedle své pedagogické činnosti se věnoval sadařství. Ve svém sadu měl zasázeno spoustu ovocných stromů. Zde zkoumal především vliv půd na odrůdu ovoce. Z tohoto oboru publikoval četné práce pod jménem Josef Šoukal-Bochovský. Dále publikoval regionální práce i básně do různých časopisů. Zemřel 4. září 1993 ve věku 81 let.

Metoděj Vrba

V prvních sychravých říjnových dnech zemřel ve věku 67 let Metoděj Vrba. Snad všichni věděli, že bydlí pod kostelem. Důvodem byla potřeba oprav výrobků z kůže v každé domácnosti. V Metoději Vrbovi odešel jeden z řemeslníků, který znal dobře své řemeslo.

Metoděj Vrba

Desatero řemesel

Jedním z těch, kdo znali desatero řemesel, byl Hubert Pospíšil. Dělal snad všechno, co bylo třeba na vesnici opravit, počínaje výrobky ze dřeva a konče vším, co bylo ze železa. Šlo se za ním, když byly potřeba nové hrábě, shrnovadlo na sníh, opravit a nabrousit spadající sekeru, nabrousit pilu, popř. přivařit branku na zahradě.

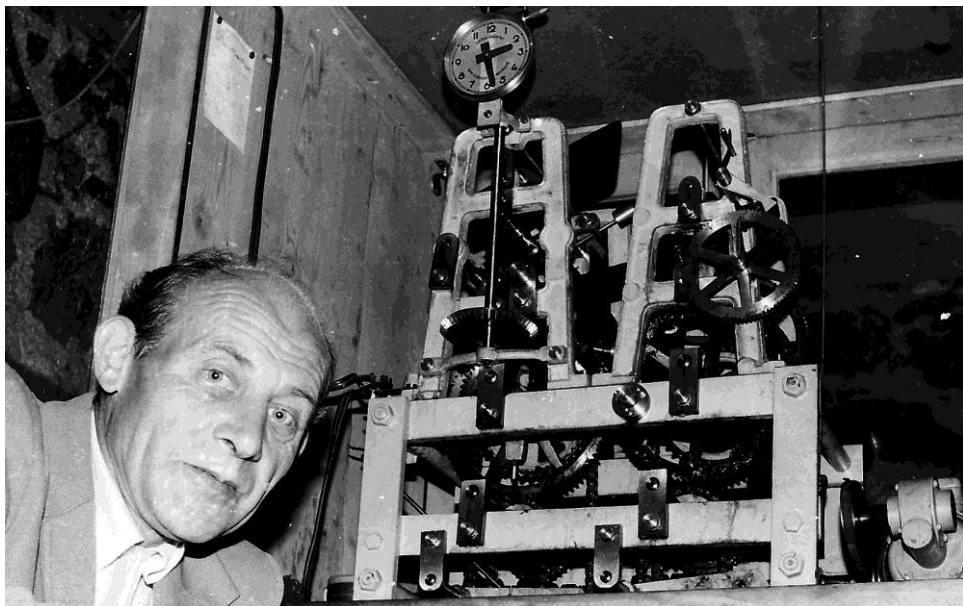
Hubert Pospíšil, první zprava

Jeho velkou vášní byla hudba. Hrával na klarinet a saxofon – to se hned vybaví legendární budišovská kapela Švitorka, v níž byl kapelníkem a tahounem. Švitorka hrávala o masopustě, na svatbách a oslavách. V muzicírování se snažil vychovat i své nástupce.

Hodinář

Antonín Pospíšil měl jedno řemeslo, ke kterému se nedostal vyučením, ale láskou ke všemu, co tikalo. Opravil snad všechny hodiny a hodinky, dokonce i věžní hodiny.

S novou dobou přišly i modernější hodiny na monočlanky. Opravil i ty. Vždy jen řekl, podívám se na to. Po opravě na otázku, co jsem dlužen, odpověděl, ale nic.

Antonín Pospíšil

Rok 1994

Koncem ledna došlo k demontáži soch na balustrádě okolo sloupu Nejsvětější Trojice. Demontáž prováděl akademický sochař Martin Kovařík se svým otcem, za vydatné pomoci několika pracovníků zemědělského družstva, které zapůjčilo jeřáb a malý nákladní automobil.

Odsekávání soch balustrády bylo velmi namáhavé. Sochy v balustrádě byly zakotveny pomocí zabetonované kulatiny. Je až s podivem, jak po tolika letech značně zchátralé sochy byly pevně spojeny. Po jejich odsekání došlo pomocí jeřábu a pásů z pevné tkaniny, k jejich uložení na dřevěné panely a deky, které se nacházely na přistaveném nákladním autě. Celá tato akce trvala celé dopoledne a odvezením soch začala renovace celého sousoší.

K rozebrání celé balustrády došlo 15. července.

Pád letitého kaštanu

Po několika dnech nárazového větru spadl dne 15. března, v pozdních večerních hodinách, starý kaštan přes silnici u Kosteleckových. Díky tomu se stala silnice v těchto místech asi na hodinu neprůjezdnou. Strom odtáhl před nedaleké Svobodovy traktorem pan Rudolf Lisák.

Odchod Miloše Vávry

Dne 2. května náhle zemřel učitel, muzikant a myslivec v jedné osobě Miloš Vávra.

Miloš Vávra se narodil 11. února 1932 v Náměči. Zde také chodil do obecné školy. Od roku 1943 do roku 1945 navštěvoval měšťanskou školu v Budišově. Již jako dítě, kdy pomáhal tatínkovi v obchodě, si našel čas a zahrál si na první svůj hudební nástroj – klarinet. Ke klarinetu později přibyly i housle a v patnácti letech tajně koupený starší saxofon.

Od roku 1945 navštěvoval reálné gymnázium ve Velkém Meziříčí, poté pedagogické gymnázium pro vzdělání učitelů národních škol v Brně. Vzdělání ukončil dálkovým studiem na Pedagogické fakultě UJEP v Brně, v letech 1966–68.

V roce 1955 založil taneční orchestr Echo 55. V tomto orchestru v době největší slávy hráli: Hubert Pospíšil – saxofon nebo klarinet, Josef Černý – pozoun, Ludvík Pavlíček (lesník z Pyšela) – trubka, Jindřich Nováček (učitel LŠU v Třebíči) – pozoun, Květoslav Dočekal (Pocoucov) – chromatika, Jan Mašek (Hostákov) – trumpeta, Miroslav Voborný (Hostákov) – bubny, Vlasta Svoboda (polesný Pozďatín) – klavifon. Echo 55 hrávalo nejčastěji na tanečních zábavách v Náměči-Doubí a v Budišově.

Zleva Hubert Pospíšil a Miloš Vávra

Jako učitel nejprve působil na osmileté střední škole v Moravském Krumlově (od 1. 9. 1952 do 31. 10. 1952) a po absolvování základní vojenské služby zakotvil od 1. 11. 1954 v Budišově. Zde učiteloval až do odchodu do důchodu v roce 1992.

Kromě svého povolání a již zmíněné hudby miloval přírodu a zvířata. Jako myslivec více než na střelení myslel na potravu pro lesní zvěř. Stal se ochráncem přírody a byl veden snahou odchovat a zachránit opuštěná a raněná zvířata.

Miroslav Částek v Budišově

Do místního kostela zavítal v odpoledních hodinách 13. února Miroslav Částek. V rámci Divadla jednoho herce se představil Popelkou Nazaretskou od Václava Renče, za doprovodu duchovní hudby od skladatele Pololáníka. Téměř plný kostel byl svědkem nevšedního zážitku.

Turnaj starých pánů

Na hřišti za školou si turnajem starých pánů připomněli budišovští fotbalisté slavnou svoji éru. Bylo to období, kde hrávali, kromě jiných, např. bratrské dvojice Sklenářů, Hortů a Karasů.

Stojící zleva Leoš Karas, Jiří Karas, Slavomír Nováček, Jaroslav Hort, Alois Nováček, Josef Cabejšek, Jan Borůvka, Milan Pavlíček, Josef Večeřa a Eduard Kratochvíl
 Klečící zleva Karel Sklenář, Jiří Voborný, Josef Karas, Karel Zedníček a Zdeněk Sklenář
 Ležící Emil Pospíšil

Turnaje se zúčastnila mužstva z Velkého Meziříčí, Měřína, Třebíče a Budišova s těmito výsledky:

V. Meziříčí–Měřín 2:1; Třebíč–Budišov 2:0; Budišov–Měřín 3:2 a Třebíč–V. Meziříčí 0:0. Vítězem turnaje se na pokutové kopy stali fotbalisté z Třebíče.

Osvětlení v kostele

Při nedělní mši svaté 14. srpna přivítalo farníky nové osvětlení. Vnitřek hlavní lodi, s několika halogenovými žárovkami u stropu, zlepšil viditelnost.

Přednáška o radonu

Ač problematika radonu je v naší oblasti dosti závažným jevem, přednášky odborníků z Hradce Králové, Brna a Třebíče, konané 25. srpna, se účastnilo minimum posluchačů.

Přednáška se týkala nepříznivého vlivu radonu na naše zdraví, přípustných hodnot radonu v obytných místnostech a vodě a především jak tomuto nežádoucímu průniku zabránit.

Nejpoužívanější metodou (pokud to dovolují podmínky) jsou zemní izolace stávající se z několika izolačních vrstev, to vše v maximální míře provzdušněno. Tam, kde nelze zemní izolace provézt, na odstranění radonu se používá vzduchotechnika (u rodinného domku jsou náklady asi 250 000 Kč). Třetím způsobem je kombinace obou předcházejících.

Snad nejvíce byl zájem o výši dotace od státu na tyto úpravy u starších domů a při nové výstavbě.

Sousoší sv. Václava

Své renovace se dočkalo i sousoší sv. Václava na náměstí před Kazdovými. Značný okolní provoz a povětrnostní vlivy, působí značně nepříznivě na stav sousoší. Tím pádem se musí renovace po několika letech opakovat, aby zůstalo sousoší sv. Václava zachováno i pro budoucí generace.

Letošní restaurování probíhalo v době od 12. 9., s přestávkami, až do 16. října. Prováděla ji Akademie výtvarných umění Praha, odpovědný restaurátor Doc. Petr Siegl, akademický sochař se svými žáky. Cena opravy byla 92 500 Kč.

Ostatky baronky Baratta-Dragono

Na budišovském hřbitově došlo 23. září k uložení ostatků baronky Karoliny von Baratta-Dragono, rozené Haukwicz. Její ostatky byly převezeny v malé zinkové rakvi z Lince, kde Karolina von Baratta-Dragono 21. 4. 1956 zemřela, a kde také byla pohřbena.

Uložení ostatků v Budišově předcházela zádušní mše svatá sloužená v latině. Obřadu se zúčastnili poslední žijící syn 93letý Richard von Baratta-Dragono, jeho manželka se dvěma dcerami, vnukem a jeho manželkou. Z budišovských jich bylo několik z těch, kdo si baronku pamatovali z dob, kdy na zámku v Budišově sloužili, a s nimi několik desítek občanů z Budišova a okolí.

Po zádušní mši, proslovu ředitele Moravského zemského muzea Petra Šulaře a krátkém rozloučení pana faráře Františka Školaře byly ostatky uloženy do hrobu nedaleko od hrobu jejího manžela JUDr. Richarda von Baratty-Dragono.

Syn baronky Baratta-Dragono, Richard (uprostřed s holí)

Marie Šoukalová ve Velkomeziříčsku

Ve 32. čísle, ve zvláštní příloze novin Velkomeziříčsko, ze dne 28. září, vyšel celostránkový článek budišovské rodačky Marii Šoukalové, toho času učitelce ve Velkém Meziříčí. Článek měl název Svatováclavská legenda a její sochařské zpodobnění.

Jak už sám název článku napovídá, zamyšlení se týkalo legendy o sv. Václavovi (srovnání legendy a historické skutečnosti) a důrazem na zmapování svatováclavské sochařské tradice v sochařském díle Alexandra Jelínka. Jednalo se o sochy a sousoší ve Velkém Meziříčí, Budišově a Náměšti nad Oslavou. Na konci její úvahy byla zmínka o putování ostatků sv. Václava českou a moravskou zemí v roce 1994.

Školní rok 1993/94

Na přelomu roku 1993/94 byli na základní škole tyto učitelé:

Antonín Jaroš – ředitel; Jiří Hort, zástupce ředitele

Učitelé: Jana Štefániková, Alena Jarošová, Marie Nováčková, Jana Bočková, Miroslav Konečný, Ludmila Nováčková, František Stonáček, Eduard Rambousek, Marie Dosebavová, Ivana Hošková, Pavla Šoukalová, Zdeněk Smrček, Jiřina Štefanáková, Josef Suchánek, Marie Kašparová a Vladimíra Stará.

Dalšími vyučujícími byli: místo Marie Holasové (opatrování nemocných rodičů) Marie Bočková – důchodkyně.

Lidovou školu umění navštěvovalo 14 žáků, vyučujícím byl Ladislav Rosendorf. Výuka probíhala v pondělí a ve středu odpoledne.

Dnem 30. června odešla do starobního důchodu paní učitelka Jarošová, která na zdejší škole působila od roku 1960.

Počty žáků z jednotlivých obcí:

Budišov – 131 žáků; Hodov – 27 žáků; Studnice – 5 žáků; Kamenná – 31 žáků; Pyšel – 28 žáků; Pozďatín – 23 žáci; Nárameč – 39 žáků; Kojatín – 3 žáci; Studenec – 3 žáci a Valdíkov + Doubrava 2 žáci.

Oprava hřbitovní zdi

Oprava hřbitovní zdi, která se nachází ve směru na Nárameč, v desolátním stavu, začala 16. listopadu. Opravu, která sestávala ze tří asi dvoumetrových kamenných opěrných zdí, vzdálených od sebe dva metry, prováděla stavební firma Štaviz z Třebíče. Toto zabezpečení proti sesutí stálo obecní úřad 38 000 Kč.

Kolaudace lékárny

V závěru listopadu se uskutečnila, v rozestavěné části zdravotního střediska, kolaudace nové lékárny. Nákladem 1 400 000 Kč ji vystavěla trebičská firma Bossko. Po nastěhování potřebného zařízení bude zprovozněna v lednu 1995. Bude poskytovat služby asi 10 000 občanům z Budišova a spádových obcí.

Rok 1995

Musica Animata

Pěvecký soubor Musica Animata z Třebíče spolu s dětským sborem Kuliferda vystoupil 9. ledna v 17.00 hod. v budišovském kostele. Musica Animata je soubor složený ze zpěváků z Třebíče, Přibyslavic a Budišova. Ve svém programu v Budišově představil pastorely a mši F. X. Brixiho. Dětský sbor Kuliferda přítomně potěšil pásmem vánoční poezie a koled.

Benzínová pumpa pod zámkem

Po vyhloubení pozemku pod zámkem, panu Ladislavu Pětovi – soukromá firma Elektro s. s. r. o. Velké Meziříčí, a vydání územního rozhodnutí začaly na začátku roku přípravné a o něco později výkopové práce pro zamýšlenou benzínovou čerpací stanici.

Těmto předcházela stížnost paní učitelky Marie Bočkové (bydlící naproti stavbě) ohledně nebezpečí zhoršení životního prostředí a nevhodnost této stavby vedle budišovského zámku. Její stížnost však nezměnila nic na tom, že se začátkem února začalo s již zmíněnými pracemi.

Po výkopových pracích došlo, kolem konce dubna, k betonování úložného prostoru pro umístění velké nádrže do země. Nádrž měla přepážky a výustě podle toho, zda se jednalo o benzin nebo naftu.

Po zasypání nádrže došlo k připojení technického vybavení k nádrži. Souběžně s těmito pracemi byla stavěna budova benzinové stanice.

Vybudování příjezdové a odjezdové komunikace napojující se na stávající silnici vedoucí od základní školy směrem k lihovaru veškeré práce ukončilo.

Benzinová čerpací stanice byla dána do provozu 2. července 1995, vedoucím a čerpadlářem se stal Zdeněk Starý z Budišova.

Miroslav Sládek v Budišově

Dne 5. května všechny překvapilo hlášení místního rozhlasu. Z něj se dozvěděli, že naši obec navštíví poslanec České republiky za Republikánskou stranu, PhDr. Miroslav Částek.

K setkání s tímto politikem skutečně došlo a prostranství před Hanzlovými, a to v době od 18 do 20 hod. za poměrně velké účasti (asi 150 lidí) nejenom z Budišova, ale i okolních obcí (Kamenná, Pyšel, Rohy, atd.), asi 30 aut. Miroslav Sládek s mikrofonem v ruce chrlil ze sebe svá demagogická komentování politické situace u nás. Občasný smích střídal potlesk lidí ze Sládkova týmu. Při této akci byly rozdávány plakáty s portrétem Miroslava Sládky a ke koupi byla jím sepsaná kniha.

Tato na první pohled taškařice v sobě skrývala nebezpečný podtext, který mohl snadno zlákat nespokojené lidi s politickou situací ve státě a mohl je vrátit o několik desetiletí nazpátek.

Nová telefonní ústředna

Firma Telecom na seznamovací schůzce 31. května na obecním úřadě představila plán přebudování stávající telefonní sítě v Budišově. Nová digitální telefonní ústředna, která vznikne přestavbou dřívější budovy hasičské zbrojnice a spořitelny, zlepší kvalitní telefonní síť v celé obci.

S tím bude souviset výměna veškerých telefonních kabelů, které budou položeny v zemi a zavedeny ke každému domu. Na majitelích domů bude záviset, zdali si telefon pořídí. Účast na schůzce byla minimální.

Výkopové práce začaly až v měsíci prosinci. Po uložení telefonního kabelu došlo k navázání vedení z Kamenné. V důsledku silných mrazů musely být venkovní práce přerušeny, to se netýkalo přestavby původní hasičské zbrojnice, kde se dělalo o sobotách i nedělích bez ohledu na počasí

Svatořečení

Lidová strana v Budišově ve spojení s farníky uspořádala 21. května autobusový zájezd do Olomouce na svatořečení blahoslaveného Jana Sarkandra a blahoslavené Zdislavy z Lemberka. Velice nevlídné počasí, které slavnost provázelo, neubralo nic na jedinečné atmosféře vyvolané přítomností papeže Jana Pavla II.

Děšť a mlha na letišti v Olomouci 21. 5. 2005

Jodové tabletky

Koncem května se uskutečnilo odevzdání jodových tablet, které byly před několika roky rozdány všem obyvatelům obce. Tabletky měly být použity v případě havárie v Jaderné elektrárně Dukovany. Budišov byl jednou z obcí 30 km ochranného pásma.

Budišovští rybáři

Rybářský svaz má v Budišově asi 20 členů. Mezi neaktivnější členy patří Alois Dítě a Karel Doležal. Dalšími členy jsou: Zdeněk Smrček, Alois a Martin Lisých, Vladimír Kozlíček, Petr Jaroš a další. Zájem o tuto činnost se zvyšuje především mezi mladými lidmi.

Významnou činností této organizace je čištění a úprava zámeckých rybníků. Díky pronájmu malého rybníka v Rybníčkách by mělo v budoucnosti dojít ke šlechtění ryb v těchto místech.

Nejčastějším místem rybolovu jsou zámecké rybníky a část členů jezdí chytat ryby do 20 km vzdálené Dalešické přehrady.

Boží Tělo

Průvod Božího Těla obcí se uskutečnil 2. července. Asi 200 farníků za doprovodu dechové hudby se vydalo po mši svaté od kostela, podél sousoší sv. Trojice a bývalého rybníka Pekařáku k jedinému venkovnímu oltáři u Lisákových, kde proběhla krátká adorace. Průvod ukončil svoji cestu v kostele, kde zaznělo slavné Te Deum.

Výstava obrazů a plastik Václava Dosebavy v Třebíči

Průřez tvorbou budišovského občana ing. Václava Dosebavy bylo možné shlédnout v Malovaném domě v Třebíči. Jednalo se o celoživotní průřez (obrazy a plastiky) tohoto všestranného umělce. Výstava byla otevřena od 3. do 27. srpna.

Nová prodejna kuchyňských potřeb

K otevření nové prodejny manželů Manových došlo 13. listopadu. Kromě kuchyňských potřeb lze zde sehnat i věci pro řemeslníky a zahrádkáře. Vedoucí prodejny je Jarka Manová.

Její manžel, Jiří Man, má v objektu prodejny kancelář, kde zastupuje firmu Agrotip a zajišťuje servis a prodej jejích zemědělských strojů.

Z průvodů Božího Těla zač. 90. let

Z Budišovské kroniky vypsál

Karel Pavlíček

Příloha Budišovského zpravodaje č. 2/2019 www.mestysbudisov.cz/udalosti/budisovsky-zpravodaj

Samostatně neprodejné

Vydává: Úřad městyse Budišov, IČO 00289159, tel. 568 875 110, e-mail: obec@mestysbudisov

Redakce: Karel Pavlíček (e-mail karel_pavlicek@volny.cz, tel. 568 875 212),

Mgr. Jiří Horák.

Vyšlo v Budišově dne 28. 6. 2019

Technická realizace: Ing. Ladislav Dokulil

Tisk Tiskárna Jan Pospíšil, Velké Meziříčí